

Några ord om de s. k. biograferna och skolbarnen.

Ombedd att yttra mig i ovannämnda fråga, vill jag först och främst framhålla, att jag ej på senare tider haft tillfälle att besöka några biografföreställningar härstädes, varför jag ej kan yttra mig om det nuvarande tillståndet i detta hänseende. Men då det från trovärdigt håll sagts mig, att åtminstone en hel del av biograf-föreställningarna med de nuvarande programmen äro mycket olämpliga för de skaror av skolbarn, som besöka dem, så vill jag föreslå en åtgärd, genom vilken det synes mig möjligt, att biograferna i någon mån kunde tjäna verkligt pedagogiska syften.

Rätt använda, kunde otvivelaktigt biografförevisningar utgöra ett förträffligt undervisningsmedel för våra skolor. Om programmen valdes så, att de avgjort lämpades för skolundervisningens behov, så torde det kunna finnas ändamålsenligt, att låta skolavdelningar besöka dessa pedagogiska biografföreställningar under skolornas undervisningstider. Men härför fordrades därjämte, att man hade garanti för den goda beskaffenheten av den ifrågavarande biografanstaltens övriga föreställningar, ty genom besök därstädes på förmiddagarna hade ju skolan på sätt och vis auktoriserat anstalten i det hela.

Jag tänker mig emellertid möjligheten av att någon eller några biografägare kunde finna det med sin fördel överensstämmande att ställa sig under uppsikt av pedagogiskt sakkunniga, vilka skulle hava rättighet att censurera den ifrågavarande anstaltens program, under villkor att dessa sakkunniga vore behjälpliga med att anordna skolföreställningar på förmiddagarna och i det hela vitsorda den nämnda anstaltens goda beskaffenhet. Måhända kunde på detta sätt moraliteten och den pedagogiska lämpligheten komma att visa sig vara

ett lika gott medel i konkurrensen som deras motsats.

De ifrågasatta skolföreställningarnas program borde ej blott innehålla lärrika bilder utan ock vara till omfånget så begränsat, att barnen ej överansträngdes genom dess åskådande. Jag tänker mig, att skolbesöken på förmiddagarna blott skulle för varje enskild avdelning omfatta $\frac{1}{2}$ timmes förevisning, vilken emellertid så borde inarbetas i skolans arbetsplan, att den såväl förbereddes som efteråt åtföljdes av föredrag eller samtal med barnen på skolrummet.

Om denna tanke vid mötet vinner gillande, så torde det vara lämpligt att utse en kommitté av pedagogiskt sakkunniga med uppdrag att i detta hänseende söka träffa överenskommelse med någon eller några biografanstalter samt sedan utöva den nämnda uppsikten. Denna kommitté kan ju antingen vid mötet utses eller ock sedan utses av Pedagogiska Sällskapets styrelse.

Jag har tillåtit mig framställa detta förslag, emedan jag är övertygad, att man blott genom opinionsyttringar eller andra mera negativa åtgärder i denna angelägenhet föga kan uträtta. Helt visst gäller det även härvid att söka motarbeta det dåliga framför allt genom att befrämja det goda.

Stockholm den 24 febr. 1908.

Franz v. Schiele